

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 23.1.2022

Dnes máme **neděli Božího slova** – den, kdy si máme obzvlášť připomenout, jak je dobré a důležité, že máme Boží slovo zapsané v Bibli. Můžeme si ho číst a učit se z něj, jak se máme chovat, aby z nás měl Bůh radost a my šli životem správnou cestou k nebi. Můžeme v něm ale také hledat povzbuzení, když je nám smutno, těžko nebo si nevíme rady. A hlavně se můžeme při jeho četbě radovat, že Bůh je nám blízko.

Dnešní neděle je ale zajímavá ještě z jednoho důvodu – je součástí **Týdne modliteb za jednotu křesťanů**. Ten začíná vždy 18. ledna památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů a končí 25. ledna, kdy slavíme svátek Obrácení svatého Pavla. Možná se vám zdá, že je těch svátků a názvů nějak moc a je to zmatek... Není to ale tak složité. Všichni křesťané na světě (ale ani u nás ve městě), nemají vždy víru úplně stejnou. Všichni sice věříme ve stejného Boha a čteme stejnou Bibli, všichni jsme pokřtění, ale někdy se neshodneme na tom, jak tu naši víru prožívat, slavit, co a jak se má dělat při bohoslužbách, jak to ten Pán Bůh vlastně myslel, když se v Bibli dočteme to nebo ono, nebo jak by se měla církev jako společenství věřících lidí řídit. A jak už to tak u nás lidí bývá, když se nemůžeme dohodnout, často se rozhádáme. A to se od dob, kdy Pán Ježíš chodil krajem a kázal, stalo mockrát, a tak chodíme do různých kostelů a modliteben, modlíme se odlišně a dokonce kvůli tomu vznikly i války. Pán Ježíš z toho jistě radost nemá a Panna Maria, Jeho i naše maminka, také ne – vždyť žádná maminka nechce, aby se děti hádaly. A proto se máme modlit, abychom spolu se všemi křesťany na světě uměli najít společnou řeč, a Panna Maria nám v tom pomáhá.

A co ještě ten svatý Pavel? Tak na toho se dneska podíváme pěkně zblízka! Už se těším, co všechno si o něm povíme a jaké obrázky a výtvary mi pošlete nebo přidáte na nástěnku. :-)

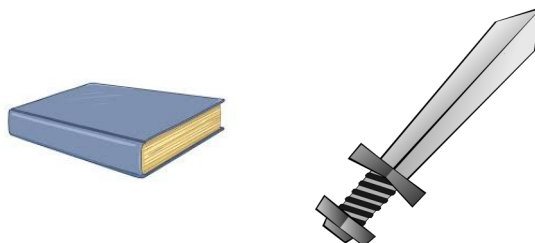
Vaše Majka

Svatý Pavel – ten, který vždycky bránil víru a nikdy nic nedělal jen napůl

Znáte svatého apoštola Pavla? Jeho příběh je úžasný a myslím, že přesně takové nás Bůh chce mít – pevné ve víře a vždycky odhodlané dělat věci naplno. Pavel se stal Ježíšovým učedníkem až po Ježíšově smrti, za jeho pozemského života se s ním nesetkal. Přesto se řadí mezi nejvýznamnější apoštoly, kteří s Ježíšem prošli celým tím obdobím, kdy kázal a učil, a byli mu ze všech lidí nejbliž. Ale pěkně popořadě...

Pavel se narodil v židovské rodině ve městě Tarsu (v dnešním Turecku) přibližně v té době, kdy se narodil i Ježíš. Dostalo se mu dobré vzdělání a stal se dokonce židovským učitelem Zákona, který mohl židovskou víru ostatním vysvětlovat a učit je. Díky svému místu narození měl i práva občana Římské říše, což znamenalo, že s ním nemohl nikdo zacházet nějak neuctivě. Pavel (podle svého židovského jména Šavel) dodržoval přísně všechny příkazy a nařízení, které mu jeho židovská víra ukládala, a chtěl ji vždycky bránit, aby ji někdo nevykládal a nehlásal špatně. Když se setkal s Ježíšovými učedníky, hned věděl, že jejich učení neodpovídá tomu, co židovská víra předepisuje. Začal je tedy pronásledovat a bránit „správnou víru“ i za tu cenu, že Ježíšovy učedníky – křesťany připraví o život. Jenže Bůh s ním měl vlastní záměr. Jednou, při cestě do města Damašku, se mu stala zvláštní věc, která jeho život úplně otočila. Zjevil se mu Pán Ježíš ve veliké záři jako vzkříšený Syn Boží a zeptal se ho: „Šavle, proč mě pronásleduješ?“ Pavel po této události dokonce na čas ztratil zrak, ale pochopil, že Ježíš je opravdu Boží Syn a že křesťané hlásají pravou víru. Nechal se pokřtít, učil se křesťanské víře. Nejdřív si musel získat důvěru ostatních křesťanů, ale postupně se stal vůdčí osobností a neúnavným šířitelem víry v Ježíše Krista. Hodně cestoval a v dalekých krajích zakládal nová křesťanská společenství. A tam, kde působil dříve, psal dopisy, aby

nové křesťany povzbudil a také dál poučoval, jak mají podle své nové víry žít. Jeho dopisy jsou součástí Bible a my se z nich můžeme naučit spoustu věcí. Naše starosti i naše chyby jsou totiž stejné, jako byly starosti a chyby křesťanů v dávných časech. Pavel byl nakonec pro svoji křesťanskou víru a svoje učení v Římě popraven, ale vůbec nepochyboval o tom, že moct udělat pro Pána Ježíše cokoliiv sebemenšího nebo velikého – třeba i umřít – je to nejlepší, co může člověka potkat.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Dnešní neděle nám ukazuje, jak moc je pro nás Bible důležitá. Pokud to ještě neděláte, zkuste si udělat ze čtení Bible pravidelnou činnost. Nemusíte nutně každý den, ale aspoň jednou za týden si zkuste chvilku najít – co třeba v sobotu večer nebo v neděli odpoledne? A nezapomeňte Bohu v modlitbě poděkovat, že se nám v Bibli přibližuje a my si o Něm můžeme číst.

Pokuste se nakreslit (vy starší možná napsat), který příběh z Bible máte nejraději (a co vás na něm zaujalo), a přidejte svůj výtvar v kostele na nástěnku nebo mi ho pošlete e-mailem (petru.majka@seznam.cz).

Pod čtením o svatém Pavlovi jsou dva obrázky – dokážete zjistit, proč zrovna tyto a jak se takovým předmětům říká? Třeba vám poradí rodiče.

No a na závěr omalovánka pro radost – tentokrát zkuste vybarvit Pána Ježíše tak, jak ho uviděl svatý Pavel – vzkříšeného vítěze nad smrtí, oslaveného, plného Božské nádhery ve veliké záři.

